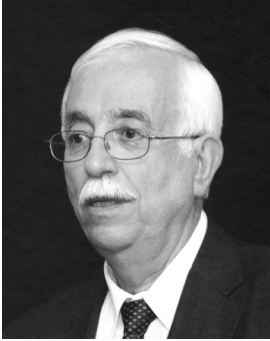

գրական զարգացումը (ռուսերէն, 1987), Գրական երկի ամբողջականութիւնը (ռուսերէն, 2004) հատորներին:

Արամ Գրիգորեանը մահացաւ 5 Մարտ 2022ին, Երեւան:

ԺԻՐԱՅՐ ԴԱՆԻԷԼԵԱՆ
(1941–2022)

Լիբանանահայ հայագէտ-բանասէր, մշակութային գործիչ, գրադարանագէտ, խմբագիր եւ հրատարակիչ, լրագրութեան պատմաբան, մատենագէտ, մանկավարժ, ՀՀԳԱԱ պատուաւոր դոկտոր Ժիրայր Դանիէլեան ծնած է 1941ին, Ճիւնի, Լիբանան:

Յաճախած է Պէյրութի Վիեննական միսիթարեան, եւ ՀԲԸՄ Յովակիմեան-Մանուկեան վարժարանները: Հայկազեան քոլէճին մէջ (այժմ՝ համալսարան) հետեւած է պատմութեան եւ մանկավարժութեան: Ան քսաներեք տարի պաշտօնավարեց Հայկազեան համալսարանին մէջ՝ իբրեւ հայագիտական գրադարանի վարիչ, ապա՝ իբրեւ գրադարանապետ: Այնուհետեւ Դանիէլեան ստանձնեց տնօրէնի պաշտօն՝ ՀԲԸՄ Յովակիմեան-Մանուկեան եւ Դարուի Յակոբեան երկրորդական վարժարաններուն մէջ:

1992-99՝ Դանիէլեան անդամ էր Հայկազեան հայագիտական հանդէսի խմբագրակազմին, իսկ 2000-22՝ անոր խորհրդատուներու մարմնին: Ան անդամ էր նաեւ Հիւսիսեան հայագիտական եւ Հասկ հայագիտական տարեգիրքերուն, Երիտասարդ հային, ՀԲԸՄի Խօսնակ պաշտօնաթերթին եւ Ճիրակ ամսագրին:

Ստորագրած է բազմաթիւ յօդուածներ՝ *Զարթօնք*, *Արարալ*, *Ազդակ* օրաթերթերուն, *Սփիւռք* եւ *Նայիրի* շաբաթաթերթերուն մէջ: 2005ին կը հիմնադրէ Կամար գրական պարբերաթերթը, որուն պատասխանատու խմբագրի պաշտօնը կը ստանձնէ մինչեւ իր մահը: 2015-21՝ կը վարէ մեծի տանն Կիլիկիոյ կաթողիկոսութեան հայագիտական հիմնարկը:

Հեղինակ է շարք մը բանասիրական գիրքերու եւ ուսումնասիրութիւններու.- *Հայ մամուլի հաւաքածոյ* (1974, վերահրատ.՝ 1981), *Ռամկավար ազգայական մամուլը* (1982), *Նահանջը առանց երգի՞ն իբրեւ վկայութիւն* (1983), *Հայ նոր պարբերական մամուլը, 1967-1981* (1984), *Լիբանանահայ տպագրութիւնը պատերազմի տարիներուն. 1975-1984* (1986), *Բանասիրական որոնումներ* (1997), *Լիբանանահայ դպրոցը. թիւեր եւ մտորումներ* (2002), *Գրական որոնումներ* (2007), *Բանասիրութեան բախողներուն մէջ* (2011), *Մատենագիտութիւնը ընդդէմ ցանկազրումի. 'Լիբանանահայ գիրքը...' յաւելումներ, մատենանշումներ, սրբագրութիւններ եւ անհրաժեշտ ցանկեր*

(2018): Յետմահու լոյս տեսաւ անոր վաստակը ամփոփող *Անկրկնելի Ժիրայր Դանիէլեան* հատորը (2023):

Իր խմբագրութեամբ վերահրատարակուեցան Արեւմտեան Հայաստանի եւ Կիլիկիոյ հայկական բնօրաններու շարք մը յուշամատեններ, մեծի տանն Կիլիկիոյ կաթողիկոսութեան նախաձեռնութեամբ:

Դանիէլեան եզակի հետազօտող մըն էր, բանասիրական բնագաւառին մէջ անխոնջ պեղումներով նորութիւններ յայտնաբերող, սխալներ մատնանշող:

2011ին, իր ծննդեան 70 եւ գրական գործունէութեան 50ամեակներուն առիթով Դանիէլեան պարգեւատրուեցաւ զանազան շքանշաններով, ոսկեմետալներով, պատուոգրերով, ստացաւ նաեւ մեծի տանն Կիլիկիոյ Արամ Ա. կաթողիկոսին շնորհատրական կոնդակը եւ «Մեսրոպ Մաշտոց» շքանշանը: Ան ստացած է նաեւ Հայաստանի Հանրապետութեան «Մովսէս Խորենացի» եւ Հայաստանի Գրողներու միութեան շքանշանները:

4 Օգոստոս 2020ին Պէյրութի նաւահանգիստին պատահած ահաւոր պայթումին պատճառով իր աչքերէն վիրատրուեցաւ, աչքերէն մին գրեթէ կորսնցուց, իսկ միւսը՝ ծանրօրէն վնասուեցաւ:

Ժիրայր Դանիէլեան մահացաւ 24 Նոյեմբեր 2022ին, Մ. Նահանգներ:

ՎԱՐԴԱՆ ԴԵՐԻԻԿԵԱՆ (1964–2023)

ՀՀ բանակի հարիւրապետ (1994), բանասիրական գիտութիւններու դոկտոր (2014), լրագրող, գրականագէտ Վարդան Գէորգի Դերիկեանը ծնած է 18 Մայիս 1964ին, Կիրովական (ներկայիս Վանաձոր):

1986ին աւարտած է ԵՊՀ բանասիրական ֆակուլտէտը: 1988-94՝ պարբերաբար եղած է *Հայ զինուոր* եւ *Երկիր* թերթերու Արցախի յատուկ թղթակից, Փետրուար-Յուլիս 1994ին՝ Մարտակերտի ռազմաճակատի 5րդ մոտոհրաձգային կամաւորական ջոկատի օպերատիւ բաժնի աւագ սպայ: 1989-93՝ «Գթութիւն» բարեգործական կազմակերպութեան *Հուսատրիչ* թերթի խմբագրի տեղակալ, խմբագիր՝ 1990էն, միաժամանակ՝ Մատենադարանի գիտաշխատող, 1993էն՝ նաեւ *Էջմիածին* ամսագրի խմբագրի տեղակալ, 2000էն՝ գլխավոր խմբագիր: 2015-23՝ ՀՀ ԳԱԱ Մ. Աբեղեանի անուան գրականութեան ինստիտուտի տնօրէն:

Պարգեւատրուած է Հայաստանի Հանրապետութեան «Մարտական խաչ» 2րդ աստիճանի շքանշանով:

Մասնակցած է Հայկազեան համալսարանի Հայկական Սփիւռքի ուսումնասիրութեան կեդրոնի կազմակերպած Իրաքի եւ Եգիպտոս-Սուտան-Ե-